

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Co/254/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213359
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Antalová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412213359.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Antalovej a sudcov JUDr. Jany Novotnej a JUDr. Jozefa Zlochu v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k. 10C/165/2012-34 zo dňa 26. novembra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu náhradu škody vo výške 125 Eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330 Eur z titulu zodpovednosti štátu za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom okresného súdu, keď tento v exekučnej veci rozhodol o žiadosti o udelenie povedenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej dobe. O trovách konania rozhodol tak, že nárok na náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov. Okresný súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi obsiahnutými v súdnom spise a pripojenom súdnom spise Okresného súdu Žiar nad Hronom č. EX 10920/2008 (6Er/13/2009). Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žalobca nepreukázal vznik a ani výšku škody a vo vzťahu k nemajetkovej ujme nepreukázal, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Konštatoval, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal ani výšku skutočnej škody ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu. Súd vyslovil názor, že žalobca sa ocitol v situácii a stave, ktorý si zaviniť sám, a to spôsobom vykonávania svojej podnikateľskej činnosti a je preukázané, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Z uvedených dôvodov prvostupňový súd žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol ako neopodstatnenú a neodôvodnenú. Svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 9 ods. 1, ods. 2, § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.; o trovách konania rozhodol podľa § 151 ods.6 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“).

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca včas odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Poukázal na to, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol pre to dôvody a predložil listiny spájané s uvedenými dôvodmi. Nebolo prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Súd ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania. Trval pritom na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovaného ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešponujú s časovými úsekmi, uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Je dôležité skúmať nie len moment, kedy súd rozhodol o poverení ale aj moment, kedy poverenie doručil súdному exekútorovi. Žalobca nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k takýmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Žalobca v odvolaní zároveň namietal, že prvostupňový súd bol povinný pred samotným rozhodnutím vo veci samej o jeho návrhu na prerušenie konania osobitne rozhodnúť.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie, súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplataenia vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, spôsobenej nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v exekučnom konaní, t.j. rozhodnutím o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnym exekučným spisom Okresného súdu Žiar nad Hronom. Priamo v žalobe vzniesol žalobca námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil. Okresný súd doručil návrh žalobcu žalovanému na vyjadrenie; žalovaný vyjadrenie vo veci samej súdu doručil v deň pojednávania, prostredníctvom elektronickej pošty. Prvostupňový súd účastníkov konania na pojednávanie riadne predvolal, lehota na prípravu na pojednávanie bola zachovaná. Súd na pojednávaní po vykonaní dokazovania, ktoré spočívalo v oboznámení s obsahom spisu a listinami v ňom obsiahnutými vyhlásil rozsudok.

Žalobca v odvolaní proti rozsudku okresného súdu navrhol tento zrušiť s prihladnutím na jeho argumentáciu uvedenú v odvolaní a s prihladnutím na procesné chyby.

Vzhľadom na uplatnené odvolacie námietky žalobcu je potrebné zdôrazniť, že odvolací súd je viazaný konkrétnymi odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.).

V danom prípade je zrejmé, že aj z dôvodu predkladania enormného množstva typových odvolaní žalobcom na rôzne súdy, odvolacie dôvody nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, uvedenými v odôvodnení rozsudku okresného súdu. Ide len o zhrnutie rozličných dôvodov,

reagujúcich na rôzne dôvody zamietnutia návrhov na začatie konania prvostupňovými súdmi Slovenskej republiky v obdobných veciach. Poukazuje na skutočnosť, že neboli splnené podmienky pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania napriek skutočnosti, že termín pojednávania bol zo strany prvostupňového súdu riadne vytyčený a predvolanie na pojednávanie mu bolo riadne doručené. V odvolaní je tak viacero rozporov a protirečení (okrem iného na jednej strane odvolateľ tvrdí, že nemal možnosť sa vyjadriť k vyjadreniu žalovaného, na druhej strane, že okresný súd mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, pretože žalovaný sa napriek výzve súdu a doručenému návrhu k veci nevyjadril), žalobca pripisuje súdu závery, ktoré tento v odvolaní napadnutom rozhodnutí nevyjadril.

Odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom. V plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu odkazuje. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a vec právne posúdil správne. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu je v celom rozsahu správny, pretože žalobca nepreukázal tvrdý nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Vzhľadom na viazanosť odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p.) pri posudzovaní veci sa krajský súd zaoberal len námietkami odvolateľa a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré by mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Odvolacia námietka, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca, nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil žalobca na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojím nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá samotná skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31.05.2010); dôvodom na vylúčenie sudcu bez ďalšieho nie je ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý podľa tvrdení žalobcu svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovaného za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013). Obdobne možno poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2013, sp.zn. 7 Cdo 141/2013, podľa ktorého „Dôvod na vylúčenie sudcu (§ 14 ods.1 O.s.p.) nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 2010 sp.zn. 3Nc 14/2010). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne svojím nesprávnym úradným postupom v inej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č.514/2003 Z.z.“. Rovnako možno poukázať aj na obdobnú rozhodovaciu prax v Českej republike za zhodnej právnej úpravy (napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky, 31 Nd 209/2009 zverejnené pod č.65/2010 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil. Zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu rozhodujúceho o námietke zaujatosti (tu 3NcC/353/2012-9 zo dňa 19. októbra 2012) bolo účastníkom riadne doručené. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

Odvolacia námietka žalobcu, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania a vykonaním dokazovania v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie, tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd právnomu zástupcovi žalobcu riadne prostredníctvom pošty a včas s poskytnutím päťdňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu boli splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O.s.p.); postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov konania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), toto však pozostávalo len z oboznámenia sa obsahom súdneho spisu, podaniami účastníkov konania a listinami v súdnom spise obsiahnutými a pripojenými prílohami a správami. K súdному spisu je pripojený exekučný spis

6Er/13/2009 vo veci exekučného konania žalobcu ako oprávneného proti povinnej Soni Adamcovej. Iné dokazovanie okresný súd nevykonal. Žalobcovi síce nebolo riadne doručené aj vyjadrenie žalovaného k žalobe, nakoľko v elektronickej forme bolo súdu doručené bezprostredne pred začatím pojednávania a v čase predvolania na termín pojednávania ním súd nedisponoval. V tomto smere je potrebné ale zdôrazniť, že písomné vyjadrenie je viac menej totožné so stanoviskami, ktoré žalovaný zaujíma v obdobných právnych veciach, medzi tými účastníkmi konania a líši sa prakticky len označením čísla konania a označenia súdneho spisu v porovnaní so stovkami až tisíckami obsahovo zhodných písomných vyjadrení žalovaného, ktoré boli žalobcovi v iných konaniach bezpochyby riadne doručené. Žalobcovi je tak stanovisko žalovaného a jeho skutkové a právne tvrdenia nepochybne dostatočne známe. Zákonným postupom okresného súdu nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom; k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania.

Námietka žalobcu vo vzťahu k skutočnosti, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie neobstojí, nakoľko je v rozpore s obsahom súdneho spisu, z ktorého vyplýva, že bol riadne vytyčený termín pojednávania na deň 26. novembra 2014, zásielku s predvolaním sám žalobca ako aj jeho právny zástupca prevzali dňa 18. novembra 2014. Žalobca ani jeho právny zástupca v tomto konaní svoju neúčast' na pojednávaní ničím neospravedlnili a v predmetnom konaní o odročenie/zrušenie pojednávania nepožiadali. Zároveň v tomto konaní nepodali ani návrh na prerušenie konania. Zákonným postupom súdu aplikujúcim ust. § 101 ods.2 O.s.p. nedošlo k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom.

Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia došlo až po zákonnej 15 dňovej lehote a zároveň v tvrdení, že exekučný súd nebol oprávnený preskúmať exekučný titul, ktorým bol rozhodcovský rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Z vykonaného dokazovania je však zrejmé, že návrh na vykonanie exekúcie bol u súdneho exekútora spísaný do zápisnice dňa 6. decembra 2008 a to za účasti právneho zástupcu žalobcu ako oprávneného, žiadosť o udelenie poverenia bola na exekučný súd doručená dňa 9. januára 2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 12. januára 2009 a doručené bolo súdnemu exekútorovi dňa 23. januára 2009. Tvrdenia žalobcu o tom, že nebola dodržaná zákonná lehota 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je v rozpore o obsahom exekučného spisu, nakoľko poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané tretí deň po doručení žiadosti o vydanie poverenia a bezprostredne na to bolo súdnemu exekútorovi aj doručené. Pokiaľ exekučný súd o žiadosti súdneho exekútora rozhodol vo vyššie uvedenej lehote, jeho postup bol bez akýchkoľvek pochybností zákonný a námietka žalobcu o nesprávnom úradnom postupe nie je ničím podložená.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že riadne a včas požiadaval o odročenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi a preto súd nemohol postupovať podľa § 101 ods.2 O.s.p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti a zároveň, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, táto námietka je v rozpore s obsahom súdneho spisu, z ktorého takéto podanie žalobcu (žiadosť o prerušenie konania), nevyplýva; v tomto konaní žalobca návrh na prerušenie konania a ani žiadosť o odročenie/zrušenie pojednávania nepodal.

Nakoniec žalobca v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Ani v tomto smere však nemožno okresnému súdu nič vytknúť. Žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu, spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu); v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Keďže žalobca v súdnom konaní nepreukázal existenciu nesprávneho úradného postupu, príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, nevzniklo mu právo na náhradu škody ani nemajetkovej ujmy. Okresný súd nepostupoval v rozpore s exekučným poriadkom, jeho konanie

nevykazuje znaky nesprávneho úradného postupu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.. Prvostupňový súd správne právne odôvodnil, prečo návrhu nevyhovel. Odvolací súd, vychádzajúc z úvah a právnych záverov uvedených vyššie, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil, vrátane súvisiaceho výroku o náhrade trov prvostupňového konania (§ 206 ods. 2 O.s.p.), pri rozhodovaní o ktorých správne vychádzal z § 151 ods. 6 O.s.p., nakoľko žalovaná uplatnené trovy konania nepreukázala. Žiaden z odvolacích dôvodov nebol spôsobilý privodiť zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozsudku.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol za použitia ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu podľa vyššie uvedených ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania, tieto si však do doby rozhodnutia odvolacieho súdu neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a ich vznik nemal odvolací súd preukázaný ani zo súdneho spisu; preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné